

Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 31 март 2017 г. — Land Nordrhein-Westfalen/Dirk Renckhoff

(Дело C-161/17)

(2017/C 231/06)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Land Nordrhein-Westfalen

Ответник: Dirk Renckhoff

Преюдициални въпроси

Представява ли прикачването на произведение от друг уебсайт, където то е свободно достъпно за всички ползватели на интернет с разрешението на носителя на авторското право, към собствен уебсайт, намиращ се на публично разположение, акт на „предоставяне на публично разположение“ по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29/ЕО ⁽¹⁾, когато произведението първо е копирано на сървър, а след това е качено оттам на собствен уебсайт?

⁽¹⁾ Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230 и поправка в ОВ L 168, 25.6.2016 г., стр. 19).

Иск, предявен на 5 април 2017 г. — Комисия/Унгария

(Дело C-171/17)

(2017/C 231/07)

Език на производството: унгарски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: V. Bottka и H. Tserepa-Lacombe)

Ответник: Унгария

Искания на ищеца

Комисията иска от Съда:

— да установи, че националната система за мобилни плащания, установена и поддържана в действие от Унгария, уредена със Закон СС от 2011 г. и Постановление № 356/2012 на правителството от 13 декември 2012 г. за неговото изпълнение, което въвежда монопол, предоставяйки изключителни права на Nemzeti Mobilfizetési Zrt. и възпрепятства навлизането на пазара на едро на мобилни плащания, който преди това е бил открит за конкуренция, и чието въвеждане освен това не е нито необходимо, нито пропорционално, противоречи:

— на първо място, на член 15, параграф 2, буква г) и на член 16, параграф 1 от Директива 2006/123/ЕО ⁽¹⁾ и

— на второ място, на членове 49 ДФЕС и 56 ДФЕС.

— да осъди Унгария да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Закон СС от 1 април 2011 г. (a nemzeti mobilfizetési rendszerről szóló, 2011. április 1-jei СС. Törvény) относно националната система за мобилни плащания, наричан по-нататък „Законът“, изменя правната рамка на услугите за мобилни плащания, считано от 1 април 2013 г., макар че поражда задължително действие едва от 2 юли 2014 г. Законът определя услугите за централизирана мобилна търговия в следните области: а) обществената услуга за паркиране, б) концесията за достъп до обществената пътна мрежа за движение по нея, в) превоз на хора, извършван от държавно предприятие, г) други услуги, предоставяни от държавни образувания. Сред споменатите услуги, на практика в Унгария до момента е възможно да се извършват мобилни плащания само в рамките на обществената услуга за паркиране и в рамките на концесията за достъп до обществената пътна мрежа за движение по нея (стикер за електронна система за събиране на винетни такси „e-matrica“ и системата „HU-GO“). Въпреки това предмет на настоящото производство са четирите регулирани от Закона области.

Според Комисията и що се отнася до обществената услуга за паркиране, търговското дружество Nemzeti Mobilfizetési Zrt. извършва в основни линии същата дейност, която в предходната система са извършвали доставчиците на услуги за мобилни плащания, с тази разлика, че се ползва с изключително право да сключва договори с оператори на паркинги и че тарифите му са регулирани. Същото трябва да се каже и за попадащото в обхвата на концесията за достъп до обществената пътна мрежа за движение по нея, тъй като Nemzeti Mobilfizetési Zrt. е единственият доставчик на услуги, който запазва договорна връзка с доставчика на обществената услуга и който може да продава пряко разрешението за използване на пътя. По този начин в тези две области останалите доставчици на услуги за мобилни плащания и на услуги за мобилна телефонна връзка могат само да препродават.

Следователно установяването на националната система за мобилни плащания и изключителните права, предоставени на Nemzeti Mobilfizetési Zrt., възпрепятства, както за унгарски, така и за чуждестранни предприятия, навлизането на пазара на едро на мобилни плащания — т.е. на пазара на услугите, предоставяни на други доставчици, които препродават услуги за мобилни плащания, по силата на договорни отношения с доставчиците на обществената услуга за паркиране или други обществени услуги —, който преди това е бил открит за конкуренция. По този начин според Комисията нормите относно националната система за мобилни плащания, взети в тяхната съвкупност, поражда дискриминация и противоречат на свободата на установяване (нарушение на член 15 от Директива 2006/123 и на член 49 от ДФЕС). Тези норми са също така в противоречие със свободното предоставяне на услуги (нарушение на член 16 от Директива 2006/123 и на член 56 от ДФЕС), тъй като изключителните права, предоставени на Nemzeti Mobilfizetési Zrt. ограничават предоставянето на трансгранични услуги. Във връзка с останалите услуги за централизирана мобилна търговия, по отношение на които все още не е възможно в Унгария да се извършват мобилни плащания, Законът установява същото изключително право в полза на Nemzeti Mobilfizetési Zrt. и изложеният по-горе правен анализ е също така валиден.

Съобразно релевантните разпоредби на Договора за функционирането на ЕС и на Директива 2006/123, ограничения на свободата на установяване и свободното предоставяне на услуги могат да се въвеждат само когато не са дискриминационни и служат на обществения интерес, и когато освен това отговарят на изискванията за необходимост и пропорционалност. По мнение на Комисията представените от Унгария доводи не позволяват да се обосноват въведените със Закона ограничения, тъй като не отговарят на изискванията за необходимост и пропорционалност.

⁽¹⁾ Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година относно услугите на вътрешния пазар (ОВ 2006, L 376, стр. 36; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 58, стр. 50).

Преюдициално запитване от Juzgado de Primera Instancia de Barcelona (Испания), постъпило на 7 април 2017 г. — Bankia S.A./Alfonso Antonio Lau Mendoza и Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez

(Дело C-179/17)

(2017/C 231/08)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de Primera Instancia de Barcelona